

»— Да!« продължи Джлгоруки, »Петжръ II умрѣ.
»Днеска прѣстолътъ ся завладѣ отъ една жена коя-
»то ние поставихме противъ джржавнитѣ законни, и
»то само и само, като я сѣкахме да има добжръ
»характеръ, да преминемъ подъ нейното владѣние
»по благополучно отъ колкото подъ тѣзи отъ ней-
»нитѣ прѣдмѣстници и истински наслѣдници на
»Короната. Но до колко ние ся излжгахме! Щомъ ся
»короняса, тя ся яви като едно строго чудовище. Съ
»цѣль да затвѣрди властѣта си, тя ни заточи за
»мѣчателни прѣстжпления, като ся надѣваше безъ
»сжмнѣние че ние нѣма да прѣтжрпимъ строгоститѣ
»на нашето опрѣдѣление. Въ сичкото ни пжтувание,
»употрѣбихж ни като най безчестни злодѣйци; лишихж
»ни отъ най потрѣбнитѣ нѣща — и йоще сме лише-
»ни. Азъ изгубихъ жена си въ пжтѣтъ, и джщеря ми
»тука умира; но азъ ся надѣжж, при сичко това бѣд-
»ствие въ което ся нахождамъ, да живѣжж йоще
»доволно джлго врѣме, да видж и нея въ тѣзи стжрни,
»въ това мѣсто — тжзи жена, това чудовище което
»жертва най знаменититѣ Руски фамилии на славо-
»любнето и на скжпостѣта на трима или четирма
»чужди разбойници, свои любовници и сжчастници.«

»Когито княгинята Менчиковъ видѣ че Джлгоруки
ся разяри до толкова щото не бѣше вѣки въ себе си,
тя ся оттегли и по скоро дойде въ домѣтъ си. Тамо,
прѣдъ братѣтъ си и прѣдъ офицеринѣтъ — на кого-
то тѣ бѣхж повѣрени, тя разказа срѣшката, като не за-
вѣрвание, която ѣ ся случила и чудеснитѣ новини щонаучи.

»Младийтъ Менчиковъ вжодушевленъ отъ единъ
отмжстителенъ духъ противъ Джлгоруковци, слуша
съ голѣмо наслаждение разказката на несчастията що
ся прѣтжрпили отъ своитѣ неприатели, и помжмра
сестра си дѣто ся е оттеглила тжй скоро безъ да ся
побави йоще да науче повѣче новини, и напоконъ да
го заплусе въ лицето както му ся стоп. Като приба-
ви, въ своето си распаление, че той нѣма да прѣкара
тжй лесно ако би обстоятелството го докараше да
ся срѣшнатж. Офицеринѣтъ, тѣхнийтъ пазитель, го
смжмрж за това распаление.